

at de fremdeles bleve afholdte. Saaledes gif Sagen hen, og jeg antager, at der temmelig stadigt er blevet holdt Foredrag siden Slutningen af Mæret 1861; men for omtrent 14 Dage siden blev min Opmærksomhed ved at see Indholdet, saaledes som det var angivet i Bekjendtgjørelsen, stærkt henledet paa nogle Foredrag, der vare berammede — jeg troer næsten det ene var afholdt en Aften — hvilket bragte mig til at søge at faae saamegen Oplysning, som jeg uden Vidtløftighed kunde, om Naturen af disse Foredrag, hvorefter jeg tog den Bestemmelse at meddele Politidirektøren, at Hr. Karup ikke i den af mig tidligere givne Tilladelse havde Hjemmel til Afholdelsen, og at han ikke fremdeles kunde gjøre Brug af denne Tilladelse, som jeg kun havde givet ham foreløbig. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa Indholdet, efter hvad der blev meddeelt mig angaaende to af de afholdte Foredrag, men kun bemærke, at de dreiede sig om Forhold, der vedkom en for kort Tid siden her i Kjøbenhavn afdød ældre Dame. Bekjendtgjørelsen, hvorved der indbødes til at overvære disse Foredrag, var af den Bestaaffenhed, at det for mig var aldeles klart, at min Erklæring om, at der ikke kunde gjøres Brug af min tidligere Tilladelse til at holde Foredrag, slet ikke stod i Forbindelse med Grundlovens § 93; thi naar man indbyder til at overvære „folkelige“ Foredrag, hvori man blandt Andet som Gjenstand for Foredragene opgiver en „Sørgetales over en gammel Støve“, og fremdeles: at man vil give en Portion af de saameget hvide kinesiske Pistoler i Form af Nytaarsdeviser, samt endvidere bekjendtgjør, at Enhver har Afgang til Foredragene, naar han ved Indgangen betaler 8 $\frac{1}{2}$ saa var det for mig klart, at Foredrag eller Møder, som gaae ud paa Spøg af denne Natur, maatte ligge langt fra det, Grundlovens § 93 har havt for Dø, naar den siger, at Borgerne have Ret til at forsamle sig ubevæbnede. Dertil gaaer altsaa den Virksomhed, som Justitsministeriet har uddiist med Hensyn til de omtalte Karupste Foredrag. Senere kom der en Bekjendtgjørelse om et offentligt Møde, der skulde afholdes, og i denne Anledning henbødte Kjøbenhavns Politidirektør sig for nogle Dage siden til mig — jeg troer, det var i Mandags

Aftes temmelig seent; Mødet skulde nok afholdes om Tirsdagen — og ønskede min Bestemmelse for, hvorvidt dette Møde kunde afholdes. Jeg svarede dertil, at det var Noget, Justitsministeriet ikke kunde indlade sig paa at afgjøre, idet jeg gif ud fra den Forudsætning, at da jeg ikke er Politidirektør i Kjøbenhavn, men Justitsminister, vilde jeg forbykke min Stilling ved at tage Bestemmelse om, hvad der skulde finde Sted i et saadant enkelt Tilfælde; — efter hvad der er mig bekjendt, har Politidirektøren, til hvem jeg saaledes maatte overlade selv at afgjøre, hvad der skulde skee, lagt Hindring ivoien for Mødets Afholdelse. Af hvad Natur dette Møde var tilsigtet at skulle blive, kan jeg ikke have noget Begreb om, men jeg skal dog som en Omstændighed, der idetmindste for Diebliffet kan forklare og tjene til at rejsfærdiggjøre de Bestemmelser, som ere tagne af Politidirektøren, fremhæve, at heller ikke Gjenstanden for dette Møde var af synderlig ophøiet Natur, og at Foredragene i det Hele fremtræde i Bekjendtgjørelsen med Kriterier, som ikke thde hen paa, at de staae i nogen Forbindelse med Grundlovens Bestemmelser om Forsamlingsfrihed. Jeg synes derimod, at Betegnelsen af Indholdet i det Hele leder Tanken hen paa en vis Art af Forlystelser og Underholdning, og jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at der, ved Siden af Meddelelsen af Kraftesentfen af 50 originale Afhandlinger, omtales, at der er blevet kastet en „fürchterlig Bombe“ ned i den Karupste Fæstning; dette, synes mig, ikke at være synderlig beslægget med, hvad der er Gjenstand for de Forsamlinger og Forhandlinger, som Grundloven har for Dø. Forøvrigt er der ogsaa en anden Omstændighed, som ikke kan lades ube af Betragtning. Det er ganske vist i Bekjendtgjørelserne om disse Foredrag ikke sagt, at der skal betales 8 $\frac{1}{2}$ for Afgangen til at høre dem, men der var med samme forbunden en lille Medicamenthandel, en lille Handel med Arkana, idet Enhver ved Indgangen kunde mod Betaling faae et luffet Brev med en „alvorlig Salve til Justitsministeren“. Dette anseer jeg som en lille Medicamenthandel, og man tør vel nok kalde det en Handel med Arkana, siden Varerne salbødes i luffede Breve; det er imid-